

tiam, ad reformatam Scoticæ Ecclesiæ disciplinam ad exemplar Anglicanæ, & Episcopi additione aliqua honoris, reddituum, & auctoritatis locupletati sunt, Plebs quæ Episcopis, quales sunt in Anglia, carere iam assuefacta erat, cuique eiusmodi Episcoporum dignitas onerosa & superflua semper fuit visa à prima reformatione, quæque grauiora subolebat, facile potuit, quod nuper accidit, eorum iugum excutere. Nec parum addidit animos Scotis instauratio prius facta cum cæde, sanguine, & tumultu, ad se nouis periculis obiciendum, vel Reipublicæ & vitarum dispendio, modò Religio repurgata & illibata ad posteros transmitteretur. Inter Anglos verò, purioris Religionis assertores nec pari animo nec audacia potuerunt, à quo prima reformationis fundamenta iacta sunt, ire obuiam Ecclesiæ corruptelis: quia cùm in Anglia prima reformatio sine cæde & tumultu introducta fuerit, & à capite, Rege nempe & Episcopis ad reliqua membra deuoluta fuerit, veriti ne successus conatus haud responderet, non ausi sunt hactenus, quantumuis reformationem in melius fieri cu-